

وسائل الثبات - سنهالي

കുടുംബം കെട്ടിപ്പിടിക്കാനും മുഹമ്മദിനെയും

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦ . فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

70

കുടുംബ സൗഹൃദം ഉറപ്പുവരുത്തൽ

وسائل الشباب - اللغة السنهالية

جمعية الدعوة والإرشاد ونوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

وسائل الثبات

أعدّه وترجمه إلى اللغة السنهالية:
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الرابعة: ١٤٤٢/٩ هـ.

ح) شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢٠ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

وسائل الثبات - الزلفي، ١٤٢٥ هـ

٤٠ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٩٩٦٠-٨١٣-٦٧-٣

(النص باللغة السنهالية)

١-الوعظ والإرشاد أ. العنوان

١٤٢٠/٢٣١٢

ديوي ٢١٣

رقم الإيداع : ١٤٢٠/٢٣١٢

ردمك : ٩٩٦٠-٨١٣-٦٧-٣

පටුන

විෂය	පිටු අංක
ස්ථීර පැවැත්මට මගපෙන්වීම්	5
ස්ථීර පැවැත්මෙහි මාර්ග	12
ස්ථීර පැවැත්මෙහි අවස්ථාවන්	26
ස්ථීර පැවැත්මට සමහර නිදසුන්	33

وسائل الثبات

ස්ථීර පැවැත්මට මගපෙන්වීම්

නියතව සියළු ප්‍රශංසා අල්ලාහ්ටමය. අපි මනුෂ්‍ය ප්‍රශංසා කරමු. මනුෂ්‍යයන්ගේ උදවු පතමු. මනුෂ්‍යයන්ගේ සමාව අයදීමු. අපගේ කාර්යයන් මනුෂ්‍යයන්ගේ මනා පවරා විශ්වාසය තබමු. අප ආත්මයට කළාට අයහපත් දේශිත අල්ලාහ්ගෙන් ආරක්ෂාව පතමු. අපගේ ක්‍රියාවල අයහපත් භාවයෙන්ද ආරක්ෂාව පතමු. අල්ලාහ් කවරෙකුට යහමග පෙන්වන්නේද, මනුෂ්‍යයන් කවුරුත් නොමග යැවීමට බැරිය. කවරෙකු මනුෂ්‍යයන්ගෙන් යවන්නේද, මනුෂ්‍යයන්ගේ යැවීමටද කිසිවෙකුට බැරිය.

අල්ලාහ් හැර නැමදුමට සුදුසු වෙනත් කවරෙකු හෝ නොමැති බව අප සාක්ෂි දරමු. තවද, මනුෂ්‍යයන් කෙතෙකු බවද මනුෂ්‍යයන් සමානව කිසිවෙකු නොමැති බවද, නියතව, තනිතනව මුහම්මදු (සල්) තුමා මනුෂ්‍යයන් වහලා හා මනුෂ්‍යයන් දුකට බවද අප සාක්ෂි දරමු.

සැබෑ විශ්වාස වන්නාගේ උතුම් කාර්ය හා ඉමහත් තේරීම මනුෂ්‍යයන් දහමෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම සහ තනිතනව මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ සත් ගුණාධර්ම රැක වරදි පිළිපැදීමවේ. ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමෙහි කිසියම් කලබලවීමකින් තොරව හා හදිසියෙන් මතු වන සැකයකින් හෝ මැඩ පැවැත්විය නොහැකි ලිංගික හැඟීමකින් හෝ පැතිර පවතින කලහයකින් හෝ ඉවත්වීමෙන් තොරව එතුමාට අනුගමනය කළ යුතුය. මක්නිසාද, සත්‍යය හා අසත්‍යය අතර කලබලවීම හා තනිතනව තුමාගේ සුන්තෘ සංකල්පය විශ්වාස කළ පසු එය අනභාරී

විශ්වාස වත්තයින්ගේ කාර්යයක් නොවන්නේය. එය අවස්ථා වාදිකන්ගේ හා අවිශ්වාස වත්තයින්ගේ කාර්යයකි. මවුත් මවුත්ගේ කියමන් හා ප්‍රකාශ අතර වෙනස්කම් කරන්නන් හා අනෙකුත් අවස්ථාවල සිය කටයුතුවල විකෘති කරන්නන් බව කුර්ආනයෙහි සඳහන්වේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, (ස්ථීර පැවැත්මෙන් තොරව සැකයෙහි) මුදුනෙන් සිට අල්ලාහ්ට වන්දනාමාන කරන්නාද මිනිසුන් අතර සිටී. එහෙයින්, මහුට යම් යහපතක් සිදුවූයේනම් ඒ ගැන මහු තෘප්තිමත්වේ. මහුට යම් කරදරයක් සිදුවූයේනම්, මහු සිය මුහුණ මත (විශ්වාසය අතහැර දේව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම කරා) පෙරළා සිටී. (මෙවැන්නා) මෙලොවෙහිද පරලොවෙහි ද අලාභයට පත් විය. පැහැදිලි අලාභය තම මෙයමයවේ. (අල්කුර්ආන්-22:11)

සැබෑ මාර්ගය අනුගමනය කිරීම හා එහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම විශ්වාස වත්තයෙක් අනුගමනය කළ යුතු හා ක්‍රියාකළ යුතු වැදගත් කාර්යවේ. මේ කරුණු දෙක මිනිසා රුකවල්දී පිළිපැදිය යුතු හා ඒවා ලැබීම ගැන තුනි පුදකළ යුතු උතුම් දායාදයන්ය. අනුගමනය කිරීම යනු, අල්ලාහ්ට කිකරුවීම, මහු අණ කළ අභිචාර්ය කාර්යයන් ඉටු කිරීම, මහු තහනම් කළ කාර්යයන්ගෙන් ඈත්වීම සහ මේවාහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම වේ.

සුෆ්යාන් ඉබ්නු අබ්දුල්ලාහ් අස්සකෆී (රලි) තුමා තබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙහි, මබතුමාගෙන් හැර අන් කවරෙකුගෙන් හෝ නොවීමෙහි යුතු ඉස්ලාමිහි ඇති (වැදගත්) කරුණක් ගැන

මානව කියා දෙන්න' යැයි විමසීම්. එයට එතුමා 'ආමන්තු
 බිල්ලාහි (මා අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කළේම්) යැයි කියා
 පසුව එම විශ්වාසයෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටින්න' යනු
 වෙන් පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : අභ්වද්)

මෙම තබි වදනෙහි තබිතුමා ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටින
 මෙන් අණ කරන්නේය. කිසියම් වෙනස්කම් කිරීමෙන් හෝ
 උල්ලංඝනය කිරීමකින් තොරව යහ මගෙහි ගමන් කිරීම
 ස්ථීර පැවැත්ම යනුවෙන් හැඳින්වේ. පිළිපැදීමෙහි යථාර්ථය
 මෙයමය. එහෙයින් අල්ලාහ්ගේ දහම අනුව භාහිරව සහ
 අභ්‍යන්තරව කටයුතු කිරීම අනුගමනය කිරීම යනුවෙන්
 හැඳින් වේ. පරිපූරණව අනුගමනය කිරීම යනු, ප්‍රතිපත්ති
 යෙහිද වන්දනාමානවලද ගුණාංගයන්හිද හා හැසිරීමෙහිද
 අල්ලාහ්ගේ දගම පිළිපැදීමකි. මේවා සියල්ල සිය ජීවිතයේ
 සියළුම කටයුතුවල එනම්, දේවස්ථානයෙහිද ක්‍රියාවන්හිද
 වෙළඳ පොළෙහිද හා නිවසෙහිද මේවා අනුගමනය කළ
 යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(ඕ: තබි,) මබ පවසන්න. සැබැවින්ම, මාගේ සලාතය,
 මාගේ දන්දීම (කුර්බානිය), මාගේ ජීවිතය, හා මාගේ මර
 ණය විශ්වාසාධිපතියාවූ අල්ලාහ්ටම හිමිවේ. මහුට කිසියම්
 සහකරුවෙක් හෝ තැන. මා අණකර ඇත්තේ මෙමගිනි.
 තවද, (මහුට කිකරුවූ) මුස්ලිම්වරු අතර මා පළමුවන්නාය.
 (අල්කුර්ආන්-6:162,163)

කෙතෙක් තම පාපයන් සඳහා අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්ච
 චාරණයකර, මහු අණකළ දේ පිළිගෙන අනුගමනය කරන
 කළ මහු එක් ජීවිතයකින් සිට තව ජීවිතයකට පත්වූ බව
 වටහා ගනී. මහු නිශ්ප්‍රයෝජන, අල්ලාහ්ට විරුද්ධව කැරලි

ගසන, මංමුළාවට පත් හා පාපයන් පිරී ජීවිතයෙන් සමු ගෙන අල්ලාහි දෙසට යොමුවිය. එනිසා, මහු තව ජීවිතයට මඛිත පරිසරයට සිය හදවත පුරුදු කළ යුතුයි. තම තව ජීවිතයට අදාලව යහපත් වෙනස්කම් ඇති කළ යුතුයි.

මෙවන් පරිසරයේ මහු පෙර කියවූ පොත්පත් හා සඟරා වෙනුවෙන් ඉස්ලාමීය පොත්පත් හා සඟරා කියවීමට පටන් ගනී. පෙර සවන්දුන් ගීත හා වෙනත් කැසට් පට වෙනුවෙන් ඉස්ලාමීය කැසට් පට සවන්දීමට පටන් ගනී. දිනපතා ප්‍රමාදවී තිත්දට යන මහු ආපේර් සලාතයට නැගිටීම සඳහා කල් ඇතිව තිත්දට යාමට පටන් ගනී. තොමගෙහි ගමන් කිරීමට සහයවූ මිතුරන් අතහැර යහමගෙහි ගමන් කිරීමට සහය හා උපකාරවන මිතුරන් තෝරා ගනී. මෙසේම සෑම කාර්යයන්හි මහු සිය ජීවිතයේ වෙනසක් ඇති කරයි.

අවංකව හා අධිෂ්ඨානගතව සෘජු මාර්ගය අනුගමනය කිරීමට අදහස් කරන සෑම සැබෑ මුස්ලිම් වරයාගේම පද තම අල්ලාහ්ගේ ආගමෙහි ස්ථිර පැවැත්මෙන් සිටීමකි. සමාජයෙහි කලබල වැඩිවන කළ හා මනෝඥ ආශාවන් පෙළඹවීම ව්‍යාජ්‍යවන කළ වැරදි අතට වැටෙන්නන් හා හැරෙන්නන් වැඩිවේ. මවුනතර සමහරුන් බියෙන්ද තවත් සමහරුන් ආශාවෙන්ද වෙනත් සමහරුන් තොදැනීමෙන්ද වැරදි අතට වැටෙති.

වත්මන් වකවානුවේ සත්‍යය හා පැහැදිලි දෙය වසංවිය. කලබල වැඩිවිය. මනෝඥ ආශාවන් පොළඹවන කාර්යයන් ව්‍යාජ්‍ය විය. නිශ්පල මාර්ග සරලවිය. මෙලොවෙහි මිථ්‍යා ආශාවන් මිනිස් හදවත් පොළඹවන්නට විය. මෙවන් වකවා නුවෙහි තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ ප්‍රියමත් මාර්

ගය කරා මගපෙන්වීම කොපමණ අවශ්‍ය ක්‍රියාවක්ද? එය සියළු මානවයන්ගේ හා නිත්‍යවත්වීමේ මුහුණත වර්ධනය කරන මාර්ගයකි. නීතිරීති මුහුණත (සල්) තුළ 'අල්ලාස්ගේ වහලේනි, ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටින්න' යනුවෙන් පවසන්නේය. (මුසලිම්)

පීඩා හා දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණදෙන කළ හා ලොවෙහි මානවයන්ටද එය පොළොවන කාර්යයන්ටද මුහුණදෙන කළ ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම අල්ලාස්ගේ යහ පන්තියේ දායකත්වය සලකන්නකි. මේවා විශ්වාස වන්නයින්ට පරීක්ෂාවක් වශයෙන්ද, නිශ්චල හා නොසැලකිලිමත්ව ගමන් කරන්නන්ට පීඩාවක් වශයෙන්ද සිදුවන බව මවුහු දැන සිටිති. විශ්වාස වන්නයින්ට සිදුවන පීඩාවන් මවුන්ගේ විශ්වාසයට කිසිදු බාධාවක් හෝ ඇති නොකරයි. නමුත්, මෙවන් පීඩාවන් මවුන් ගමන් කරන යහමග පිළිබඳව තෘප්තිවීම හා එම මගෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමේ වැදගත්කම වැඩි කරයි. අල්ලාස් මෙසේ පවසන්නේය.

අලිම් ලාම මීම. මිනිසුන් 'අපි විශ්වාස කළෙමු' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් (පමණක්) මවුහු අත්හරිනු ලබන බවත්, මවුහු පරීක්ෂාවට ලක්කරනු නොලබන බවත් සිතා ගෙන සිටින්නෝද? මවුන්ට පෙර විසූ අයද අපි සැබැවින්ම පරීක්ෂාවට ලක්කර ඇත්තෙමු. එහෙයින්, (විශ්වාස කළෙමු යැයි පවසන මොවුන් අතර සිටින) සත්‍ය වන්නයින් ගැන අල්ලාස් තියතව දැන සිටින්නේය. (එසේම මවුහු අත්හරින සිටින) අසත්‍යවන්නයින් ගැනද අල්ලාස් තියතව දැන සිටින්නේය. (අල්කුර්ආන්-29:1-3)

මිනිසා සෘජු මාර්ගයෙහි නොකඩවා ගමන් කිරීම හා එය අනුගමනය කිරීම ස්ථීර පැවැත්ම යනුවෙන් හැඳින්වේ. එසේම මහු කුසල් ක්‍රියාවල නොකඩවා යෙදිය යුතුයි. එම කුසල් ක්‍රියාවන් අධිකව ඉටු කිරීමට වෙහෙස දැරිය යුතුයි. පෙර දිනට වඩා අද දිනද, අද දිනට වඩා හෙට දිනද යහ පත්ව පවත්වීමට වගබලා ගත යුතුයි. එහෙයින්, සෑම දින යන්ම මහුව පරලොව කරා ලගා කරන්නේය. පොදුවෙන් මිනිසුන් බැලහිත වන්නයින් බැවින් මවුහු සෑම අවස්ථා වෙහිම සිදුවන මිත්‍රම කාර්යයන් කෙරෙහි උනන්දුවෙන් මුහුණ දිය යුතුයි. නමුදු, විශ්වාසවන්තයා සිය හදවත සමග සටන් කරයි. යහකම් කාර්යවල නොකඩවා යෙදී සිටින කළ මුහුණ දෙන බාධාවක් ගැන ඉවසීමෙන් සිටී. පරලොව දිනයෙහි මහුගේ ජයග්‍රහණයට අදාල කාර්යවල තරග වදි මත් තියලී සිටී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්තයින්, මබලා ඉවසීම වෙළා ගන්න. තවද, (සතුරන් මුහුණ දෙන කළ) එකිනෙකුට ස්ථීරභාවයෙන් සිටින්න. තවද, (සතුරන්ට මුහුණ දී සටන් කිරීම සඳහා) සෑම විටම සිරුවෙන් සිටින්න. අල්ලාහ් කෙරෙහි බියකමින් සිටින්න. මබලා (මෙලොවෙහි හා පරලොවෙහි) ජයග්‍රහණ යට පත්වෙති. (අල්කුර්ආන්-3:200)

(එනිසා, මිනිසුන්) මබලාගේ ස්වාමියාගේ සමාව කෙරෙහිද, ස්වර්ගය කෙරෙහිද මබලා තරඟට ගමන් කරන්න. එකී පළල අහස් හා පොළොවෙහි පළලට සමානවේ. (අල්කුර්ආන්-57:21)

මිනිසා කුමණ බැලහිතතාවයට පත්වුවත්, මහුගේ සීමා වට වඩා පහත්වීමට හෝ අඩුවීමට හෝ නොයා වග බලා ගත යුතුයි. මහු පාපයක් කිරීමෙන් එකී සීමාවට වඩා

පහත්වූයේනම්, එහි රැඳී නොසිට වහාම එයින් මිදී අල්ලාහ් ගෙන් පාපොච්චාරණය කළ යුතුයි.

මානව ජීවිතයේ ස්ථීර පැවැත්මට අදාළ විවිධ උදාහරණ කීපයක් අල්කුර්ආනයේ අල්ලාහ් සඳහන් කර ඇත. මෙසේ සඳහන්කර ඇත්තේ මෙමගින් ස්ථීර පැවැත්මෙහි වැදගත් කම මුස්ලිම්වරයා භාවයාගෙන තබනුමාගේ අනුගාමිකයින් සහ මවුන්ට පසු විසූවුවත් වැනි පැරැත්තන්ගේ තත්ත්වයට පත්වීම සඳහා වෙහෙස දැරීම සඳහාය. සමාජයෙහි පහත සඳහන් කාර්ය පිරිහී පවතින බැවින්, මිනිසා ස්ථීර පැවැත් මෙන් සිටීම හා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම අවශ්‍යවේ.

වත්මන් මුස්ලිම් සමාජය පරිහානියට පත්විය. විවිධාකාර කෝලාහල, ඒවා පොළඹවන කාර්යයන්, විවිධාකාර මනෝඥ ආශාවන් හා සැක කිරීම් මවුනතර ව්‍යාප්ත වන්නට විය. මෙවන් හේතූන් මත දහම තුනතවු අතර, ඒවා පිළිපදිත් -නන්ද තුනත උදාහරණයක් බවට පත්වූහ. තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අතස් ඉබ්නු මාලික් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිසුන් අතර කාලයක් පැමිණේ. (එම කාලයේ) ආගම අනුගමනය කිරීමේදී (මුහුණදෙන අවහිර) ඉවසා සිටින්නා ගිනි අගුර වෙළා සිටින්නා සේ සිටී. (මුලාග්‍රය : තිර්මිදි)

පෙර කාලයේ විසූ සහෝදරයන්ට වඩා අද ජීවත්වන මුස්ලිම්වරුන්ට ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම වැදගත් යන්නෙහි බුද්ධිමතුන් අතර කිසියම් සැකයක් හෝ නොමැත. වත්මන් කාලය විනාශට පත්විය. සැබෑ සහෝදරයන් දුර්ලභවූහ. සහයෝගය දක්වන්නන් අඩුවූහ. උපකාර කරන්නන් අසරණවූහ. එහෙයින්, ස්ථීර පැවැත්ම තහවුරු කිරීමට අධික ලෙස වෙහෙස දැරීම අනිවාර්යවේ.

ස්ථීර පැවැත්මෙහි මාර්ග

අල්ලාහ්, ඔහුගේ අල්කූර්ආනය මගින්ද, තබ්නායක තුමාගේ වදන් හා එතුමාගේ ජීවන චරිතය මගින්ද ආගමෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමට අදාළ සියළු මාර්ග පැහැදිලිකර ඇත. මෙය අල්ලාහ් මානව සමාජයට කළ දයාවකි. ඒවා අතර සමහර මාර්ග මෙසේය :

1-කුර්ආනය ක්‍රම උගැනීම

ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමට අල්කූර්ආනය ප්‍රථම මාර්ගයෙකි. අල්කූර්ආනය වෙළා ගන්නාව අල්ලාහ් ආරක්ෂා කරයි. එය අනුගමනය කරන්නාට ජයග්‍රහණය ලබා දෙයි. එය කරා කැඳවන්නාට අල්ලාහ් සෘජු මාර්ගය පෙන්වයි. මෙම කූර්ආනය ක්‍රමවත්ව හා පැහැදිලිව පහළ වීමේ අරමුණ, ස්ථීර පැවැත්ම සඳහා බව අල්ලාහ් පවසයි. අවිශ්වාස වන්නයින්ගේ සැක (ප්‍රතික්ෂේප) කිරීමට පිළිතුරක් වශයෙන් අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, (ම : තබ්,) ප්‍රතික්ෂේප කරුවන් ‘ඔහුට මෙම කූර්ආනය (තවරානය, ඉත්ජිලය හා සබූරය යන ග්‍රන්ථ එකට පහළ කළාක් මෙන් මුළුමනින්ම) එකට පහළ නොකළේ කුමක් නිසාද ?’ යනුවෙන් විමසන්නෝය. එසේම, මෙමගින් ඔබේ හදවත ස්ථීරව පැවැතීම සඳහා (මෙය පහළ කළේමු) තවද, මෙය ක්‍රමක්‍රමයෙන් අපි පාරායනා (කොට පැහැදිලි) කළේමු. සත්‍ය හා පැහැදිලි කිරීමෙන් අලංකාරමත් දෙයක් අපි මඬට ගෙන ඒමෙන් තොරව මවුහු මඬ වෙත කිසියම් උදාහරණයක් හෝ ගෙන ඒමට නොහැක. (අල්කූර්ආන්-25:32,33)

කුමණ හේතූන් මත අල්කුර්ආනය ස්ථීර පැවැත්මෙහි පදනමක් වන්නේද ?

- -එය මිනිස් හදවත්තල විශ්වාසය වපුරා මහුට තම ස්වාමියා කෙරෙහි පවතින සම්බන්ධතාවය ඉතා ශක්තිමත් කරන්නේය.
- -අවිශ්වාසීන් හා අවස්ථාවාදීන් වැනි ඉස්ලාමයේ සතුරන් මතුකරන සැක හා ප්‍රශ්නවලට එය පිළිතුරු සපයන්නේය.
- -එය මුස්ලිම් වරයාට යථාර්තය හා සෘජු මගෙහි ස්ථීර භාවය වටහා දෙන ශක්තිය සහ සැබෑ දැනුම ලබා දෙන්නේය.

2-දැනුම :

දැනුම් ඥානයක් නොලබා සිය ජීවිතය ගත කරන්නා අන්ධාකාරයෙහි ගමන් කරන්නෙකු සේය. අන්ධාකාරයෙහි ගමන් කරන්නා විවිධ අනතුරුවලට ලක්වේ. සමහරවිට මහු ගමන් කරන මාර්ගයේ පවා යම් අනතුරුවලට ලක්වේ. නමුදු ඒ ගැන මහු නොදනී. එසේම දැනුම් ඥානයක් නොලබා සිය ජීවිතය ගත කරන්නා කාම ආශාවන් හෝ සැක කිරීම් යනාදීන් පොළඹවන කාර්යවලට පහසුවෙන් හසුවේ. දැනුම් ඥානය ලබා ගන්නා පහත සෑදහන් කරුණු රැකවල්දී අනුගමනය කළ යුතුය.

- -අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේතනාව.
- -තමතුල පවතින අඥානකම තුරන් කිරීම යනුවෙන් අදිටත්කර ගැනීම.

- සමාජයකුල පවතින අද්දානකම තුරන් කිරීම යනුවෙන් අද්දන්කර ගැනීම.
- ඉස්ලාමීය ඡර්ආ නිති පද්ධතිය ආරක්ෂා කිරීම හා එයට පවතින බාධා තුරන්කිරීම යනුවෙන් අද්දන්කර ගැනීම.
- ඉස්ලාමිහි සැබෑ ප්‍රතිපත්තිය ව්‍යාප්ත කිරීම යනුවෙන් අද්දන්කර ගැනීම.

3-ආගම වෙළැඟැනීම හා කුසල් කිරීම

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් යනු,) එක් ස්ථීර වචනය මගින් අල්ලාහ් විශ්වාස වන්නයිත්ව මෙලෝ ජීවිතයේ හා පරලෝ වෙහි ස්ථීර කරයි. අපරාධ කරුවන් (මවුන්ගේ පාප ක්‍රියා මගින්) මංමුළාවට පත් කරයි. අල්ලාහ් සිතන දෙය කරයි. (අල්කුර්ආන්-14:27)

විශ්වාසවන්නයිත් මෙලෝවෙහි යහකම් හා කුසල් ක්‍රියා වන්නි යෙදීම කෙරෙහි අල්ලාහ් ස්ථීර කරයි. පරලෝවෙහි එනම්, මිනිවලෙහි සුරුදුතයන් දෙදෙනා මවුන් අමනා ‘මබ ගේ ස්වාමියා කවරෙක්ද ?, මබගේ ආගම කුමක්ද ? මබ ගේ වක්තෘවරයා කවරෙක්ද? යනුවෙන් ප්‍රශ්න කරන කළු නිවැරදිව පිළිතුරු සපයති. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මවුහු තමන්ට කළු උපදෙස් අනුව ක්‍රියා කරන්නේනම්, එය මවුන්ට ඉතා යහපතක් වශයෙන්ද, (සත්‍යයෙහි මවු -න්ට) තද ස්ථීර පැවැත්මක් වශයෙන්ද පවති. (අල්කුර්ආන්-4:66)

මෙය පැහැදිලිය. නොඑසේ නම්, විවිධ කරදර සිදුවන කළ යහකම් නොකර කම්මැලියෙන් සිටින්නන්ගෙන් ස්ථීර පැවැත්ම අපේක්ෂා කළ හැකිද? නමුත්, කවරෙක් විශ්වාස කර, යහ කම්හි යෙදෙන්නේද, මවුන්ව ස්ථීර පැවැත්මට අල්ලාහි පත් කරයි. මෙහිසා නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා යහකම් කිරීමෙහි නොකඩවා යෙදී සිටියේය. එතුමා, ස්වල්ප වුවද නොකඩවා කරන ක්‍රියාවන් ප්‍රිය කළේය.

4-වක්තෘවැන්නෙහි ඉතිහාසයන් ඇදුරුහැස ගැනීම

අල්ලාහ්ගේ වක්තෘ වරුන්ගේ ඉතිහාසය ඉගෙන ගෙන ඒවා ආදර්ශයට ගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා කළ යුතුය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(මි : නබි,) මබගේ හදවත ස්ථීර පැවැත්මට පත්කිරීම සඳහා අපි මබට දූතයන්ගේ සංදේශ සියල්ල පැවැසුවෙමු. තවද, මේවාහි මබට සත්‍යයද විශ්වාසවන්නයින්ට දැනමුතු කම හා සිහිකිරීමද පැමිණ ඇත. (අල්කූර්ආන්-11:120)

මෙවන් ඉතිහාස පවසන වැඩි නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ කාලයේ පහළුවුයේ රසවිදීමට හෝ නිශ්ප්‍රයෝජන යට ගැනීමට හෝ නොවේ. ඒවා පහළුවුයේ නබිතායක තුමාගේ හදවත සහ මුස්ලිම් වරුන්ගේ හදවත් බලගතු කිරීමේ ඉමහත් අරමුණ මුල්කර ගෙනය.

5-ප්‍රාර්ථනා කිරීම

ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්ම ලබාදෙන ලෙස අල්ලාහ් ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කිරීම විශ්වාස වන්නයින්ගේ සත් ගුණාග යකි. ආගමෙහි ස්ථීර පැවැත්ම ඇතිවීමට ප්‍රාර්ථනා කිරීම බලවත් හේතුවකි. මෙවන් සමහර ප්‍රාර්ථනාවන් මෙසේය.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا (آل عمران: ٨)

රබ්බනා ලා තුසී(ග)ත් කුලුබනා ඔ:ද ඉද් හදසිතනා

අප ස්වාමිනි, මග අපව යහමගෙනි යොමු කළායින් පසු අප හදවත් (එම යහමගෙන්) නොපෙරළිනු මැනව. (අල්කූර්ආන්-3:8)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا (البقرة: ٢٥٠)

රබ්බනා අෆරි(ග)ත් අලෙසිනා සබ්රත් ව තබ්බිත් අක්දාමනා

අපගේ ස්වාමිනි, මග අපට ඉවසීම ලබා දෙනු මැනව. තවද, අප පාදයන් ස්ථීර කරනු මැනව.

(අල්කූර්ආන්-2:250)

තබ්බිතාසක මුහම්මදු (සල්) තුමා තම ප්‍රාර්ථනයේ පහත සඳහන් ප්‍රාර්ථනාව අධිකව සඳහන් කරන්නේය.

[يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ] (رواه الترمذی)

යා මුකල්ලිබල් කුලුබ්, තබ්බිත් කල්බ් අලා දිනික

හදවත් පෙරළ(ා පාරිශුද්ධ කර)න ස්වාමිනි, අප හද වත් මග දහමෙනි ස්ථීර කරනු මැනව.(මුලාශ්‍රය : නිර්මිදි)

6-අල්ලාහ් සිහිගැන්වීම

අල්ලාහ්ව අධික වශයෙන් සිහිගැන්වීම (භාවනා කිරීම) ස්ථීර පැවැත්මට මග පෙන්වන ඉමහත් කාර්යයකි. එය විශ්වාස වත්තයින්ගේ හදවත්හි ආධ්‍යාත්මික ගුණාංග උස්

කිරීමෙහි ඉමහත් ප්‍රතිඵලය ඇති කරන්නේය. කවරෙක් හෝ අභිබවා යා නොහැකි තරම් අල්ලාහි කෙරෙහි බල වත් සම්බන්ධයක් අල්ලාහි සිහි ගැන්වීමෙහි පවතින්නේය.

7-සෘජු මාර්ගය අනුගමනය කිරීමට ආශාව

එකම සෘජු මාර්ගය පිළිපැදීමට මුස්ලිම්වරයා ආශාව දැක්විය යුතුය. එනම්, අල්කුර්ආනය හා නබිතායක තුමා ගේ සුන්නා සංකල්පය වටහා දෙන පරිදි ආගම පැහැදිලිව දැනගත යුතු අතර, අතියම් ප්‍රතිපත්තීන් හා මංමුළාවට පත්කරන චිත්තතාවන් කෙරෙහි වැළකී සිටිය යුතුය. නබි තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් ඉර්බාල් බිත් සාරියා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මගෙන් පසු ජීවත් වන්නන් නියතව, විවිධ මති මතාන්තර රැසක් දකිති. එකළ ඔබලා මාගේ මගද යහ මගෙහි ජීවත්වූ කලීෆා (ජනාධිපති)වරුන්ගේ මගද පිළිපැදිය යුතුය. එනම්, මගේ යහමග සිය හකු දනෙත් හපා තදෙන් අනුගමනය කරන්න. (ආගමික තාමයෙන්) අළුතින් බිහිවන කාර්යයන් ගැන මා ඔබලාට තරයේ අවවාද කරමි. නියතව, එසේ බිහිවන සෑම කාර්යයන්ම බිද්අන් හෙවත් අමුතු වාරි ත්‍රයන්ය. එවන් සෑම බිද්අන් වාරිත්‍රයන්ම නොමගකි. (මුලාශ්‍රය : අහ්මද්, අබුදාවුද්, තිර්මිදි හා ඉබ්නු මාජා)

8-පුහුණුව ලැබීම

විශ්වාසනීය පුහුණුව, චිත්තතාත්මක පුහුණුව, හා ක්‍රම වත් පුහුණුව යනාදීන් ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමට මගපෙන්වන මූලික කාරණාවන්ය.

අ)-විශ්වාසනීය පුහුණුව

මෙම පුහුණුව, අල්ලාහ් පිළිබඳව බියවීම, මහුගේ දයාව අපේක්ෂා කිරීම හා මහු ප්‍රියකිරීම යනාදීන් මගින් සිතට හා හෘද සාක්ෂියට පුණර් ජීවණයක් ලබා දෙයි.

ආ)-චිත්තතා පුහුණුව

මෙම පුහුණුව නිවැරදි සාධක මත මිනිසාව රඳවා තබන අතර, අස්ථීරතා ප්‍රතිපත්තීන් හා නිකරුනේ පිළිපැදීම වළක්වයි.

ඉ)-ක්‍රමවත් පුහුණුව

මෙම පුහුණුව පෙර සුදානම් නොවීම, හදිසිවීම හා වැරදි සහගත මගෙහි ගමන් කිරීම යනාදියෙන් වළක්වා මුස් ලීම් වරයාට මහුගේ ශක්තිය හා හැකියාව අනුව සෘජු මාර්ගය ක්‍රමවත්ව පෙන්වයි.

මිනිසාට මහුගේ කුඩා අවධියේ සිට මෙවන් පුහුණුවේ යොදවීමට වග බලාගත යුතුයි. මක්නිසාද, මෙවන් පුහුණු ලත් තරුණයන් සාරවත් හදවතෙන් හා පවිත්‍ර ආත්මයෙන් සිටින බැවින්, සත් ගුණධර්ම හා ගුණාංග පිළිගැනීම එම හදවතට පහසුවේ.

ස්ථීර පැවැත්මෙහි මාර්ගයක්වූ පුහුණුව ලැබීමේ වැදගත් කම වටහාගැනීම සඳහා තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ගේ ජීවිතය කරා යා යුතුයි. මක්කාවෙහි සිය සතුරන්ගේ නොයෙක් දුෂ්කරතා හා පීඩාවන්ට ලක්වූ එතුමාගේ අනු ගාමිකයින් ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමට මූලිකවූයේ කුමක්ද ? යැයි හදවතෙන් විමසා බැලිය යුතුයි.

එතුමාගේ තනිත්වයේ ගැඹුරු පුහුණුවෙන් තොරව මවුන්ට මෙසේ ස්ථීර පැවැත්මක් ලැබීමට හැකිද ?

තනිතුමාගේ අනුගාමික (ක්)හඹබාබ් ඉබ්නු අල් අරත් (රලී) තුමාගේ සිද්ධිය මෙයට නිදසුනකි. ඔහු සත්‍ය ආගම විශ්වාස කළ නිසා ඔහුගේ භාමිපුතූන් යකඩ කුරුවක් උණු වන තරමට ගිනියම් කර, එහි ඔහුව තිර්වස්ත්‍රයෙන් ඉසා දැමූහ. එම ගින්න නිවන තරමට ඔහුගේ පිට පැත්තෙන් මේදය උණුවී ගලා ඒමට පටන් ගත්තේය. මේ සියල්ල ඉවසා සිටීමට ඔහුට හේතුවූයේ කුමක්ද ?.

එසේම, තනිතායක තුමාගේ අනුගාමික බිලාල් ඉබ්නු රබාන් (රලී) තුමාව උශ්ණවත් වැලි ගොඩක (තිර්වස්ත්‍රයෙන්) තබා ඔහුගේ පපුව මත විශාල ගලක් තබා වේදනා කරන කළ ඔහු ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් ඉවසා සිටීමට හේතුවූයේ කුමක්ද ? සුමෙයා (රලී) තුමිය, ඇගේ ස්වාමියා හා පුත්‍රයා කුරිරු දඩුවමකට ලක්වූවත් එය ඉවසා ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමට හේතුවූයේ කුමක්ද ?

ගැඹුරු විශ්වාසයක් හා එය හදහන්හි තැන්පත් කරන (ස්ථීර පැවැත්මෙහි) ශක්තිමත් පුහුණුවක් මවුන්ට නොමැති නම්, මවුන්ට මෙවන් දඩුවම් ඉවසා ගෙන ආගම කෙරෙහි ස්ථීරභාවයෙන් සිටිය හැකිද ?.

9-මාර්ග ජිලිබ්ද ස්ථීරතාවය

මුස්ලිම්වරයා අනුගමනය කරන මාර්ගයේ නිවැරදිභාවය පිලිබඳ විශ්වාසය වැඩිවන කළ එකී ස්ථීරභාවය වැඩි වීමෙන් කිසියම් සැකයක් නොමැත. එයට අදාළ සමහර මාර්ග මෙසේය.

- මිනිසා ගමන් කරන මෙම යහමග, ඔහුට පෙර විසූ වක්තාවරුන්, සත්‍යවත්තයින්, ආගමික විද්වතුන්, පරිත්‍යාග ශීලීන් හා යහපත් ශීලීන් ගමන් කළ සෘජු මග බව හැඟීම. එවිට ඔහුගේ තනිකම ඉවත්වී එය සමූහයක් බවට පත්වේ. ඔහුගේ දුක් පීඩාවන් ඉවත්වී ඔහු සතුටට පත්වේ. මක්නිසාද යත්, මෙම සෑම දෙනා ඔහු ගමන් කරන මාර්ගයේ ඔහුගේ සහෝදරයින් බව ඔහුට හැඟේ.
- අල්ලාහ් අපව ඔහුගේ උතුම් නිර්මාණයක් ලෙස තෝරා ගෙන ඇති බව හැඟීම. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය. (එහෙයින්, මි : තබි,) ප්‍රශංසා සියල්ල අල්ලාහ්ටම හිමි වේ. ඔහු තෝරා ගත් ඔහුගේ දාසයින්ට සාමය පහළ වනු මැනව. (අල්කුර්ආන්-27:59)
- අල්ලාහ් අපව අවිශ්වාස වත්තයින් ලෙස හෝ නුතන බිද්ආ කාර්ය කරා කැඳවන්නන් ලෙස හෝ පාපියෙක් ලෙස හෝ නිර්මාණය කළේනම්, අපගේ හැඟීම් කෙසේ පවතීද ?
- මිනිසාව උතුම් නිර්මාණයක් ලෙස තෝරා, ඔහුට තබි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා හා එතුමාගේ අනුගාමිකයින් අනුගමනය කළ සෘජු මාර්ගයේ ගමන් කිරීමේ වරම ලබා දීම, ඔහුට ඔහුගේ මාර්ගයෙහි ස්ථීර පැවැත්මට පත්කළ කාරණාවක් නොවන්නේද ?

10-කැඳවීමෙහි නිරතවීම

ආත්මය ක්‍රියා නොකරන්නේනම්, එය අපවිත්‍ර තත්වයට පත්වේ. එබැවින්, ආත්මය ක්‍රියාවට නැංවීමට උතුම් මාර්ගය අල්ලාහ් කරා කැඳවීමෙහි නියමිතය. මෙය අල්ලාහ්ගේ

රසුල් (උන්) වරුන් කළ උතුම් සේවයකි. ආත්මය අල්ලාහ්ට කීකරුවීමෙහි හා අවනතවීමෙහි අපි යොමු නොකළේනම්, එය අපව පාප ක්‍රියාවන් කරා යොමු කරයි.

කෙනෙකුගේ ඊමානය හෙවත් විශ්වාසය මහු කුසල් ක්‍රියාවන්හි නියලීමෙන් අධිකවන අතර, අකුසල්හි තිරතවීමෙන් එය අඩුවේ.

දහම පහදා දී ඒ කෙරෙහි ආරාධනා කිරීමේ කාර්යයට උතුම් කුලියක් ලැබෙන අතර, එය ස්ථිර පැවැත්මට තුඩු දෙන මාර්ගයක් වශයෙන්ද පවතී. මක්නිසාද, යුද්ධයෙහි නියලී සටන් කරන්නාට ආරක්ෂාවක් අනවශ්‍යවේ. අල්ලාහ් කැඳවන්නන් සමග සිටින බැවින්, මහු මවුන්ගේ පාදයන් ස්ථිර පැවැත්මෙහි තහවුරු කොට මවුන්ගේ පාපයන් කමා කරයි. අල්ලාහ් කරා කැඳවන්නා, තම ඥානය හා හැකියාව මගින් ලෙඩ සමග සටන් කරන වෛද්‍යවරයෙකු සේය. මන්දයත්, අල්ලාහ්ගේ මගෙහි කැඳවන කාර්යයට ලැබෙන කුලිය ඉතාමත් අධිකය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාහ් කරා (මිනිසුන්) කැඳවා (තමන්ද) යහකම් කර, සැබවින්ම මා (අල්ලාහ්ට කීකරුවූ) මුස්ලිම් වරුන් අතර කෙනෙකි යනුවෙන් පවසන්නේද, මහුට වඩා වචනයෙන් ඉතා සුන්දර වත්තයා කවරෙක්ද ? (අල්කුර්ආන්-41:33)

තබ් මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව සහල් බිත් ස:ද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබ මගින් අල්ලාහ් කෙනෙකුට සෘජු මාර්ගය පෙන්වීම රතු පැහැති මවුවෙක් මබට ලැබීමට වඩා මබට හොඳය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි)

11-ස්ථීර පැවැත්මට අදාල කාර්ය වෙළඳ ගැනීම

ස්ථීර පැවැත්මට අදාල මූලික කරුණුවල ස්වභාවය පිළිබඳව නතිනායක මූහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සමහර මිනිසුන් කුසල් ක්‍රියාවල යතුරු ලෙසද, අකුසල් ක්‍රියාවල යතුරු තහඩු (ඉබ්බත්) ලෙසද සිටින්නෝය. (මූලාශ්‍රය : ඉබ්නු මාජා)

එබැවින්, සැබෑ ආගමික විද්වතුන් හා යහකම් කෙරෙහි උපදෙස් කරන සහෝදරයින් සොයා යාම හා මවුන් අනුගමනය කිරීම ස්ථීර පැවැත්මට අදාල වැදගත් කරුණකි. යහපතුන්, ආදර්ශ වන්නයින් හා රුකබලා ගන්නන් යනාදි අප සහෝදරයින් අල්ලාහ්ගෙන් පසු අපි ගමන් කරන මාර්ගයෙහි උපකාර කරන්නන්ය. මවුහු අල්කුර්ආන් වැනි හා බුද්ධිය මගින් අපව ස්ථීර කරන්නෝය. එබැවින්, අපි මවුන් සමග ජීවත්වී මවුන් අනුගමනය කළ යුතුයි. අල්ලාහ් සිහි කෙරෙන සභාවල විශේෂත්වය දැනගැනීමට වෙහෙස දැරිය යුතුයි. එහිසා මවුන් සමග එක්ව සමූහයෙන් ජීවත්විය යුතු අතර, වෙන්වී තනිවම ජීවත්වීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුයි. වෘකයා තනිව සිටින එළුවා ග්‍රහණය කරන සේ තනිව ජීවත් වන්නාව ආකත්වරු නොමග යවති.

12-අල්ලාහ්ගේ උපකාරය

අල්ලාහ්ගේ උපකාරයද, අනාගතයඉස්ලාම් දහමටද බව ස්ථීරව විශ්වාස කළ යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අහෝ, විශ්වාස වන්නයිනි, මබලා අල්ලාහ්ට උපකාර කළේනම්, මහු මබලාට උපකාර කරයි. තවද, මබලාගේ පාදයන් (යහමගෙහි) ස්ථීර කරයි. (අල්කුර්ආන්-47:7)

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් විශ්වාසවන්තයින් (සතුරන් ගේ කරදර මවුත් කරා ලගා නොවී) ආරක්ෂා කරයි. (අල්කූර්ආන්-22:38)

තමා විශ්වාස කරන අයට අල්ලාහ් ආරක්ෂාකරයි. (අල්කූර්ආන්-2:257)

13-අක්ෂය හා රැවටීම

අසත්‍ය කුමක් බව දැනගැනීම හා එමගින් රැවටීමෙන් වැළකීම අනිවාර්යවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(මී : නබි, අල්ලාහ්ට) වෙනස්කම් කරන්නන් (සුපිරි වෙළඳුන් හා ධනවතුන් ලෙස ආඩම්බරයෙන්) නගරවල ගැවසීම මඟව තොරවටත්වා. (එය) සුළු ආශ්වාදයකි. පසුව මවුත්ගේ රුදුම් ස්ථානය අපායකි. එය ඉතා නපුරුම රුදුම් ස්ථානයකි. (අල්කූර්ආන්-3:196)

නොමගෙහි සිටින්නන් මෙලොවහි භුක්ති විඳින සතුට, ආශ්වාද හා මවුත් ගත කරන ආඩම්බර ජීවිතය කෙරෙහි විශ්වාස වන්නයා තොරුවට සිටිය යුතුයි. මක්නිසාද, මවුත් ගේ ස්ථීර රුදුම් ස්ථානය අපායවේ. මෙලෝ ආශ්වාද කලකින් ඉවත්වන හා විනාශවන දෙයකි. මෙය ස්වර්ගයේ අල්ලාහ් සැබෑ විශ්වාස වන්නයින් වෙනුවෙන් පිළියෙළ කර ඇති දේ හා සමග සසඳා බැලීමට නොහැක.

14-ගුණාංගයන් වර්ධනය කිරීම

ස්ථීර පැවැත්මට උපකාරවන ගුණාංග වර්ධනය කළ යුතුයි. මෙයින් මූලිකව පවතින්නේ ඉවසීමකි. මේ පිළිබඳව තනිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු සර්ද් අල්කුද්දී (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඉවසීමට වඩා උතුම් හා විශාලවත් දායාදයක් කිසියම් කෙනෙකුට හෝ ලබා නොදෙන ලදී. (මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

15-යහපතුන්ගේ උපදෙස් ලබාගැනීම

යහපතුන්ගේ උපදෙස් ලබා ගැනීමට උනන්දු විය යුතු අතර, එසේ ලැබෙන උපදෙස් වටහා ගෙන තිසියාකාරව ක්‍රියා කළ යුතුයි.

- පුද්ගලයෙක් ගමනක යෙදීමට පෙර, එම ගමනෙහි කිසියම් බාධාවක් සිදුවූවේ දැයි බියට පත්වන කළ ඒ ගැන උපදෙස් ලබාගත යුතුයි.
- කෙනෙක් පීඩාවකට ලක්වන කළ හෝ එය ලක්වන්නට පෙර හෝ ඒ පිළිබඳව උපදෙස් ලබා ගත යුතුයි.
- යම් තනතුරක් වෙනුවෙන් කෙනෙක් පත් කෙරෙන කළ හෝ හිමිකම් මගින් සම්පතක් හා මුදල් සම්භාරයක් මහුට ලැබෙනවිට මහු යහපතුන්ගෙන් උපදෙස් පැතිය යුතුයි.

තමා ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටිය යුතු අතර, අත් අයද එසේම ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමට වගබලා ගත යුතුයි. අල්ලාහ් විශ්වාස වන්නයින්ට ආරක්ෂකයා ලෙස සිටී.

16-ස්වර්ගය, අපාය හා මරණය සිහිකිරීම

මිනිසා ස්වර්ගයේ පිරි පවතින භාග්‍යයන් හා අපායයේ පවතින වේදනාවන් පිළිබඳව සිතා බැලිය යුතු අතර, මරණය ගැනද සිහිකිරීම මහුට අවශ්‍යවේ. ස්වර්ගය සතුව හා සැනසුම ගෙනදෙන ස්ථානයක් වන අතර, එය විශ්වාස

වත්තයින්ගේ ගමනෙහි අවසානයකි. පරිත්‍යාග හා යහකම් තොකර සිටීමද, ස්ථීර පැවැත්මෙන් තොසිටීමද මිනිස් හද වනෙහි ස්වභාවයෙකි. තමුත්, මෙවන් ක්‍රියාවල යෙදීමෙන් මහු ගමන් කරන මාර්ගයෙහි සිදුවන දුෂ්කරවා හා අසීරුවා වන් සරලවීමේ අපේක්ෂාවක් පවතිනම්, මහුගේ හදවනෙහි ස්වභාවය යහපත් අතට පත්වේ.

එබැවින් ක්‍රියාවන්ට ලැබෙන කුලියෙහි වටිනාකම දැන සිටින්නාට එම ක්‍රියාවන්හි පවතින අසීරුතාවන් සරලවේ. එහෙයින්, මහු මෙවන් ක්‍රියාවල අඛණ්ඩව නිරතවී සිටී. මහු මේවාහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් තොසිනම්, අහස් හා පොළොව ප්‍රමාණ විශාලමත් ස්වර්ගය තමාට තොලැබෙන බව වටහා ගනී.

එසේම, මරණය සිහි කිරීම මුස්ලිම් කෙනෙකු දහමෙන් ලිස්සා තොයා ආරක්ෂා කරයි. අල්ලාහ් නියමකළ සීමාවෙහි මහුව ස්ථීර කරයි. එකළ මහු එම සීමාව උල්ලංගනය තොකරයි. මක්නිසාද, මහු තම ජීවිතයේ අවසන් මොහොත තව තප්පරයෙකින් පැමිණෙන බව දැන සිටියේ නම්, මහු දහමෙන් ලිස්සා යාමට හෝ අසත්‍යයෙහි මුරන්ඩුවෙන් සිටීමට හෝ මහුගේ හදවන කෙසේ උනන්දු කරයිද ? එනිසා තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබලා ආශ්වාදයන් නිශ්ඵල කරන මරණය, අධික වශයෙන් සිහි කරන්න. (මුලාශ්‍රය : තිර්මිදි)

ස්ථීර පැවැත්මෙහි අවස්ථාවන්

1-කරදරයෙහි ස්ථීරවීම

කරදර හා පීඩාවන් සිදුවන විට නොසැලී ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම හා ඉවසීමෙන් සිටිය යුතු දිනවල ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම ස්ථීර පැවැත්මට අදාළ අවස්ථාවන්ය. ඉවසීමෙන් සිටිය යුතු දිනවල ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටින්නාට තනිතායක තුමාගේ අනුගාමික පනස් දෙනෙකුට ලැබෙන කුලියට සමාන කුලියක් ලැබෙන්නේය. එය කරදර හා පීඩාවන් සිදුවන අවස්ථාවල ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමේදී මහුට ලබන ඉමහත් කුලිය අගේකොට ගෙනය.

කරදරයෙහි වර්ග :

අ)-සමීපත් හා නිලතලෙහි කරදර

සමපත් හා නිලතල හේතුවෙන් මිනිසාට සිදුවන කරදරවල අතතර පිළිබඳව තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් කඟ්ඛි බිත් මාලික් අල් අන්සාරී (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිසෙක් ධනයට හා නිලතලයට තණ්හා වීම එළවත් හමුවට එවන ලද කුසගින්නට පත් වෘකයන් දෙදෙනෙක් කරන විනාශයට වඩා මහුගේ දහමට ඉමහත් විනාශයක් ඇති කරයි. (මූලාශ්‍රය : නිර්මිදී හා අභ්මද)

මෙකී තේරුම ‘එළවත් හමුවට පැමිණි අධික කුසගින්නට පත් වෘකයන් දෙන්නෙක් මවුන්ට කරන විනාශයට වඩා දරුණු විනාශයක් මිනිසා ධනයට හා නිලයට දක්වන තණ්හාව මහුගේ දහමට සිදු කරයි’ යන්නේය.

ආ)-බිරිඳ හා දරුවන්ගේ කරදර

බිරිඳ හා දරුවන්ගෙන් සිදුවන කරදර පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අහෝ: විශ්වාස වන්නයිනි, නියතව, මබලාගේ බිරිඳත් හා මබලාගේ දරුවන් අතර මබලාට සතුරන්ද සිටිති. එනිසා මවුන් පිළිබඳව අවධානයෙන් සිටින්න.

(අල්කූර්ආන්-64:14)

ඉ)-නිත්දාව, අක්‍රමිකතාවය, දුෂ්ටකම හා ඉස්ලාමය වෙළාගැනීමට බාධා කිරීම යනාදී කරදර

ඊ)-දෂ්ඨාලයේ කරදර

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අවසාන දිනයට සළ කුණක් වශයෙන් පැමිණෙන දජ්ජාල්ගේ කලහ පිළිබඳව අනතුරු භගවා ඇත්තේය. මහුගේ කලහයට ලක්වන කළ එවා කෙරෙහි ඉවසීමෙන් සිට දහම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත් මෙන් සිටින ලෙසත්, මහුගේ හැකියාවෙන් මහු ප්‍රසිද්ධ කරන අපූර්ව කාර්යයන් කෙරෙහි තොරුවන ලෙසත් අණ කර ඇත්තේය. මේ පිළිබඳව තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අන්තවාස් බිත් සම්ආන් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා රත්තේය.

මබලාගෙන් කවරෙක් හෝ මහුව (දජ්ජාල) දුටුවෙතම, මහු ඉදිරියෙහි සුරා කහ්ෆ් පරිච්ඡේදයේ ආරම්භ කොටස පාරායනා කරන්න. ඉරාකය හා සිරියාව අතර ඇති මාර්ග යකිත් පිටවන මහු තම දකුණු හා වම් ප්‍රදේශවල කෝලා

හල ආති කරයි. අල්ලාහ්ගෙ දාසයින්, (එකළ මබලා මබලා ගේ ආගම කෙරෙහි) ස්ථිර පැවැත්මෙන් සිටින්න.

(මූලාශ්‍රය : ඉබ්නු මාජා)

දජ්ජාල්ගේ කරදරවලට තොරුවටි සිය ආගම කෙරෙහි ස්ථිර පැවැත්මෙන් හා තිශ්චිත භාවයෙන් සිටින විශ්වාස වන්තයෙකු පිලිබද සැබෑ පුවතක් තනිතයක මුහම්මද (සල්) තුමා දදාහරණයක් ලෙස තමන්ට පැවැසූ බව අබු සර්ද් අල් කුද්රි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දජ්ජාල් පැමිණේ. මහුට මදිතා මාර්ගවල පිවිසීම තහ නම් කෙරේ. මහු මදිතාවේ ගොහොරු බිමෙන් (Salt Marsh) සිට බසී. ජදිත මහු වෙන යහපතෙක් පැමිණ ‘මබ තබි තායක තුමා අපට වටහා දුන් දජ්ජාල් බව මා සාකමි දරා කියමි’ යැයි කියයි. එකළ මහු (තම අනුගාමිකයින් අමතා) ‘මා මෙම පුද්ගලයාව සාතනය කොට පසුව මහුට ප්‍රාණය ලබා දුන්නේනම්, මබලා මාගේ මෙම කාර්ය කෙරෙහි සැක පල කරන්නෝද ?’ යනුවෙන් විමසයි. එයට මවුහු සැක පල තොකරන බව කියති. පසුව දජ්ජාල් මහුව සාතනය කොට තැවන මහුට පණ පොවයි. තැවන පණ පෙවීමෙන් පසු මහු ‘අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි. මෙය (මාව සාතනය කළ පසු තැවන ප්‍රාණය ලැබීමට) වඩා මා මබ (තබිතුමා පැවැසූ) දජ්ජාල් බවට ඉතා පැහැදිලිව සිටින්නෙමි’ යැයි පවසයි. එකළ දජ්ජාල් (මහුගේ අනුගාමිකයින් අමතා) ‘මා මහුව සාතනය කරන්නද?’ යනුවෙන් විමසයි. තමුත් මහුව සාතනය කිරීම මහුට තොහැකිවේ. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

2-පීඨාදයෙහි ස්ථීරවීම

සැබෑ විශ්වාස වත්තයින් අල්ලාහ්ගේ සතුරන් සමඟ යුද පිටියෙහි සටන් කරන කළ එහි නැගෙන කඩුවල ශබ්දය හා මරණය පිළිබඳ බිය මවුන්ට දහමෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීම වර්ධනය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, කොපමණ වක්තාවරුන්, මවුන් සමඟ අල්ලාහ් ගේ යහපතක් බොහෝ දෙනා එක්ව (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) යුද්ධය කර ඇත්තෝය. නමුත්, අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි (යුද්ධය කිරීමෙන්) තමන් ලක්වූ දුෂ්කරථාවන් නිමිත්තෙන් මවුහු අධෛර්යමත් නොවූහ. අසරණයට පත් නොවූහ. (සතුරන්ට) යටත් නොවූහ. අල්ලාහ් (මෙසේ දුෂ්කරථාවන් ඉවසා සිටින) ඉවසීලි වත්තයින් ප්‍රිය කරන්නේය. (මෙවන් අවස්ථාවල මවුහු තම ස්වාමියාගෙන්) ‘අප ස්වාමිනි, අප පාපයන්ද, අපගේ ක්‍රියාවන්හි අපි සීමා ඉක්මවා ගිය වරදද මඟ අපට කමා කරනු මැනව. අපගේ පාදයන් (යුද්ධයෙන් ඉවත් නොවන සේ) ස්ථීර කරනු මැනව. (මඟ) ප්‍රතික්ෂේප කරන සමාජයට එරෙහිව (ඡයග්‍රහණය අත්පත් කිරීම සඳහා) අපට උපකාර කරනු මැනව’ යනුවෙන් මවුහු (ප්‍රාර්ථනාකර) පැවැසීම හැර (අන් කිසි දෙයක්) මවුන්ගේ කිය මත් ලෙස නොපවතිය. (අල්කුර්ආන්-3:146,147)

මෙසේ පීඨාදයේ යෙදෙන මවුහු ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටින්නන්ය. බැලහිත විශ්වාස වත්තයින් සුළු ගට සැලෙන සේ මවුන් කිසියම් සුළුගට හෝ නොසැළී ධෛර්යමත්ව සිටිති. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මෙසේ මවුහු ජාලුන් හා මහුගේ හමුදාව සමඟ සටන් වැදීමට ඉදිරියට ගමන් කළ විට ‘අප ස්වාමිනි, අපට ධෛරී

-යය දී ආශීර්වාද කරනු මැන. අප පය තැබූ තැන ශක්ති මත් කරනු මැන. මිත්‍යාදාෂ්ටික සතුරන් පරදවා අපට ජය ග්‍රහණය දෙනු මැන' යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කළෝය. (අල්කුර්ආන්-2:250)

3-සැලසුමෙහි ස්ථීරවීම

සැලැ විශ්වාස වන්තයා ඉස්ලාම් අනුශාසනාවන් ක්‍රියාත්මක කිරීමටද නූතන, අප්‍රයෝජන හා පාප ක්‍රියාවන් තුරන් කිරීමටද දැඩි ලෙස උනන්දුව දක්වයි. අල්ලාහ්ගේ අනුබලයෙන් ජයග්‍රාහික වන්තයා වීම සඳහා මහු තබී මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ සුන්නා සංකල්පය අනුගමනය කරයි. ආගමට අදාළ නොවන බිද්අත් තමවූ නූතන කාර්යයන් කරා කැඳවන්නන් විශේෂයෙන් අද කාලයේ බහුල විය. මවුහු අල්ලාහ්ගේ ආගම සම්පූර්ණ ආගමක් බව තොදැනීමෙන් නූතන ක්‍රියාවන් ආගමික ක්‍රියාවන් හා සමග යා කරන්නෝය. එහෙයින්, මුස්ලිම් කෙනෙකු ආගමික තාමයෙන් ව්‍යාප්තවන නූතන ක්‍රියාවන් කෙරෙහි අවධානයෙන් සිටිය යුතුය.

4-මරණ අවස්ථාවෙහි ස්ථීරවීම

අවිශ්වාස වන්තයින් හා පාපීන් කරදරවලට මුහුණ දෙන දුෂ්කර අවස්ථාවල ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමෙන් වැළකී සිටිති. එනිසා මවුහු මරණාසන්න මොහොතේ දී සාක්ෂි දැරීමේ ඒකත්ව වැකිය (කලිමාව) ප්‍රකාශ කිරීමට අපහසු වෙති. මෙය අසතුටුදායක අවසානයේ සම්කුණකි. තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව මුආද් බින් ජබල් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකුගේ අවසන් ප්‍රකාශය ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවතින්නේද, මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. (මුලාශ්‍රය : අබ්දාච්ච්)

මෙසේ ප්‍රකාශ කිරීමේ භාග්‍ය අල්ලාහ්ගේ සැබෑ විශ්වාස වන්නයින්ට හැර අන් කවරෙකුට හෝ නොලැබේ. තපුරු අවසානයට සමහර උදාහරණ මෙසේය.

මිනිසෙක් මහුගේ මරණාසන්න මොහොතේදී ‘ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්’ යන වැකිය ප්‍රකාශ කරන මෙන් අණකළ විට මහු තම හිස වමට හා දකුණට සොලවා එය ප්‍රතික්ෂේප කළේය. තවත් කෙනෙක් මහුගේ මරණාසන්න අවස්ථාවේ ‘මෙය හොඳ දෙයක්. මෙය ලාහෙට ගත හැක යැයි කිය. තෙවැන්නා එම අවස්ථාවේ වෙස් ඉත්තන්ගේ නම් මතක් කළේය. සිව්වැන්නා රාගයන් තාලය කළේය හෝ ගීත වැකි ගායනා කළේය හෝ තම පැමිවතිය සිහි කළේය.

මෙවන් කාර්යයන්, ලොවෙහි මවුන් අල්ලාහ්ව සිහි කිරීමෙන් හා මහුට කීකරුවී වන්දනාමාන කිරීමෙන් වැළකිය. එනිසා මවුන්ට මරණාසන්න මොහොතේ මෙම වැකිය ප්‍රකාශ කිරීමේ වරම නොලැබීය. මෙවැන්නන් පිළිකුල් මුහුණුවරයකින් හෝ දුගඳු පිරිවරමින් හෝ පණ පිටවන අවස්ථාවේ කිබ්ලා දිසාවෙන් හැරමින් හෝ සිටිති. අල්ලාහ් ගේ අනුග්‍රහයෙන් තොරව කිසියම් යහකමක් කිරීමට හෝ අයහකමෙන් වැළකීමට හෝ කවරෙකුටද නොහැක.

තනිතුවාගේ සුන්නා සංකල්පය අනුගමනය කරන්නන්ට හා යහපතුවට අල්ලාහ් මවුන්ගේ මරණාසන්න සමයෙහි ආගම කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමේ වරම ලබා දෙයි. ඒ අනුව මවුහු එමොහොතේ ඡහාදා වැකිය පහසුවෙන්

ප්‍රකාශ කරති. මවුන්ගේ යහපත් අවසානයේ සම්කුණු එයින් ප්‍රසිද්ධවේ. ප්‍රාණය පිටවන මොහොතේ මවුන් දීප්ති මත් මුහුණුවරකින් හෝ මිහිරි සුවද පිරිවරමින් හෝ ප්‍රීති යෙන් සිටිති. මක්නිසාද, මරණාසන්න මොහොතේ ඡායාදාම ප්‍රකාශ කරන්නාට ස්වර්ගය ලැබෙන බව අල්ලාහ්ගේ සුර දුතයන් සුභාශිංසනය කර ඇත්තේය. මෙවන් අය පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියතව, කවරෙක් තම ස්වාමියා අල්ලාහ් බව පවසා, පසුව (එය කෙරෙහි) ස්ථිරභාවයෙන් රැඳී සිටින්නේද, එවන් තන් වෙත (මරණාසන්න මොහොතේ) සුරදුතයන් පැමිණ ‘(පරලොව ගැන) මබලා නොබියවන්න. මබලා කණගාටු නොවන්න. මබලාට පොරොත්දු වූ ස්වර්ගය පිළිබඳව සුභාශිංසනය ලබන්න’ යනුවෙන් පවසති. (අල්කූර්ආන්-41:30)

තමන්ගේ ස්වාමියා අල්ලාහ් බව පිළිගෙන සිටින කවරෙක් හෝ ඒකදේවත්වයේ හා මවුන්ට අනිවාර්යව පවතින කාර්යයන්හි ස්ථිර පැවැත්මෙන් සිටියේනම්, මවුන්ගේ මරණාසන්න මොහොතේදී මවුන් හමුවට පැමිණෙන අල්ලාහ්ගේ සුරදුත(මලක්)වරුන් ‘මරණය ගැන හෝ එයට පසු පවතින කාර්යයන් ගැන හෝ බිය නොවන ලෙසත්, මවුන් ලොවෙහි අතහැර ආ බිරිඳ හා දරුවන් වැනි නියෝජිතයින් පිළිබඳව කණගාටු නොවන ලෙසත්, මවුන්ට නියෝජිතයින් ලෙස මවුන් සිටින බවත්, මවුන්ට පොරොත්දු වූ ස්වර්ගය මවුන්ට ලැබෙන බවට වූ සුභාශිංසනය ලබා ප්‍රීතිවන ලෙසත්’ පවසති.

ස්ථීර පැවැත්මට සමහර නිදසුන්

1-බිලාල් බිත් රබාහ් (රල) තුමා

එතියෝපියාවේ වහලේකවූ බිලාල් (රල) තුමා තබි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා විසින් සලාතයට කැඳවීම සඳහා පත්කළ ප්‍රථම මුස්ලිම් වරයෙකි. මහු තබිනායක තුමා ගැනද, එතුමාගේ ආගමික ප්‍රචාරය ගැනද දැනගත් විගස ඉස්ලාමය වෙළා ගත්තේය. වහාම මේ පිළිබඳව දැන ගත් මහුගේ භාමිපුතාවූ උමෙය්‍යා බිත් ක්හලෆ් ආවේශයට හා කෝපයට පත්විය. ඉස්ලාමය අතහැර නැවත තම පැරණි ආගමට පැමිණීම සඳහා මහු මහුට විවිධ වධ හිංසා කිරීමට පටන් ගත්තේය.

මහුට දැඩි ලෙස පහර දුන්නේය. කැම බීම කිසිවක් තොදි මහුට උණුවන වැලි ගොඩක (නිර්වස්ත්‍රයෙන්) තබා මහුගේ පපුව මත විශාල ගලක් තැබුවේය. එතමුත් මහු ‘අල්ලාහ් කෙතෙකි අල්ලාහ් කෙතෙකි’ යැයි පවසමින්ම සිටියේය. මහුට දඩුවම උග්‍රවන තරමට මහු එසේම නැවත නැවත කියමින් සිටියේය. තොකඩවා වෙදනා කිරීමෙන් උමෙය්‍යා විඩාවට පත්වන තෙක් වෙදනා කළේය. තමුත්, බිලාල් (රල) තුමා ඒවා ඉවසා ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටියේය. මෙය දුටු අබුබකර් (රල) තුමා උමෙය්‍යා වෙත පැමිණ මහු ගෙන් බිලාල් (රල) තුමාව මිලට ගෙන නිදහස් කළේය.

ඉස්ලාමය අතහැර පැරණි ආගමට පැමිණෙන මෙන් කුරිරු ලෙස වෙදනා කළ උමෙය්‍යා බද්ර් යුධ සටන් බිමේ දී බිලාල් (රල) තුමාට මුහුණට මුහුණ හමුවිය. එහිදී එතුමාගේ අතින් මහු සාතනයට ලක්විය.

2-අම්මාර් බිත් යාකර් (6෧) තූමා

යෙමන් සිට මක්කාවට පැමිණ අම්මාර් බිත් යාසිර් (෮෭) තූමාගේ පියා හයිසාන්ගේ දියණියවූ සුමෙයා නම් ස්ත්‍රිය සමග විවාහවිය. එමගින් මවුන්ට අම්මාර් නම් පුත්‍රයෙක් ඉපදීය. පුංචි පවුලක්වූ මවුන් වහාම ඉස්ලාමය වෙළා ගත්තෝය. මෙම හේතුවෙන් මවුහු බොහෝ කරදරවලට මුහුණ දුන්හ. මවුහු ඉස්ලාමය කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටි බැවින් විවිධාකාර වධ හිංසාවලට ලක්වූහ.

කිසිදු ආහාරයක් හෝ පානයක් නොදී මවුන්ව මක්කා කාන්තාරයේ උණුවන තද ඉර අවවෙහි තැබූහ. කස පහර වලින් මවුන්ගේ දේහ පොඩිපට්ටම් විය. මවුන්ගේ පපුව මත විශාල ගල් තැබූහ. තමුත් මෙවන් වේදනා හේතුවෙන් මවුන් සිය ආගම අතහැර නොගිය අතර, මවුන්ගේ ස්ථීර පැවැත්ම වර්ධනය වන්නට විය. මෙවන් කුරිරු වේදනාවට ලක්වූ අම්මාර්ගේ මව සුමෙයා (෮෭) තූමිය ජීවිතකෂයට පත්වූවාය. එමගින් ආය ඉස්ලාමය වෙනුවෙන් සිය දිවි පුද කළ ප්‍රථම කාන්තාවක් බවට ඉතිහාස ගතවූවාය.

නොකඩවා වේදනාවට ලක් කළත් අම්මාර්ගේ හා මහු ගේ පියාගේ ඉවසිලිභාවය හා මවුන් හදවත්තුල පැවැති ස්ථීර පැවැත්ම ඉදිරියේ කුරෙමිවරුන්ට මවුන්ව අතහැරීම හැර වෙනත් මාර්ගයක් නොවිය. අම්මාර් (෮෭) තූමාගේ දානය කිරීමේ ගුණාග හා සත්‍යභාවයෙහි ස්ථීරව සිටීමේ මහුගේ හැකියාව අගය කළ නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තූමා එතුමාට අධික වශයෙන් ආදරය කළේය.

3-මුස්ලිම් බිත් උමෙර (රල) තුමා

ධනවත් හා සෞන්දර්යමත් තරුණයෙක්වූ මුස්ලිම් බිත් උමෙර් (රල) තුමා හිත මනාපය පරිදි ධන මානසෙන් හා අධික භාග්‍යයෙන් සැපවත් ජීවිතයක් ගත කළේය. තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ගැනත්, අල්ලාහ්ට පමණක් වන්දනාමාන කිරීම හා ඔහු හැර අන් අයට කරන වන්දනා මාන තුරන් කිරීම කෙරෙහි මිනිසුන් කැඳවන්නෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් ඵතුමාව ඵවා ඇති බවත්, අර්කම් (රල) තුමාගේ නිවසෙහි ඵතුමා සිය අනුගාමිකයින් රැස්කර මවුන්ට කුර්ආනය පාරායනා කොට තව ආගමක් උගන්වන බවත් මක්කා වැසියන් මාර්ගයෙන් ඔහු ආරංචිවිය. මවුන් හමුවට ගොස් මෙම තනිවරයා කැඳවන දෙය කුමක්දැයි විමසා බැලීමට ඔහු දිනක් සවස්වරුවෙ අධිටත් කළේය. ඵහි ගිය ඔහු අල්කුර්ආනයේ වැකි සවත් දීමටත් පෙර ඔහුගේ හද වතෙහි අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය උදාවිය.

ඵහිදී ඉස්ලාමය වෙමා ගත් ඔහු ඵය රහසිගතව පවත් වාගෙන යාමට අදහස් කළේය. මන්ද, ඔහුගේ මව ඔහුට දක්වන අසීමිත ආදරය සහ ඔහු ඇයට දක්වන ඉමහත් ගෞරවය හේතුවෙන් මෙමගින් ඇගේ හදවත වෙදනා නොකිරීමට ඔහු වගබලා ගත් නිසාය. මේ හැර කුරෙෂි වරුන් කෙරෙහි පවතින බියට නොවන්නේය.

අර්කම් (රල) තුමාගේ නිවසෙහි රැස්වන තනිතායක තුමා හා ඵතුමාගේ අනුගාමිකයින් හමුවට ඔහු තැවන තැවන යාමට පටන් ගත්තේය. දිනක් මෙසේ ඵම නිවසට පිවිසීම දුටු කුරෙෂ් වරයෙක් ඵ් බව වහාම ඔහුගේ පියාට දැනුම් දුන්නේය. මෙයට ප්‍රති ක්‍රියාවක් වශයෙන් ඔහුගේ

මව මහු ඉස්ලාමය අතහැර පැරණි ආගමට නැවත ඒවි යන අරමුණෙන් මවුන්ගේ නිවසෙහි එක් කාමරයක මහුව සිර කළාය. නමුත්, මෙමගින් ඉස්ලාමය අනුගමනය කිරීමත් ඒ කෙරෙහි ස්ථීර පැවැත්මෙන් සිටීමත් මහුව වර්ධනය විය.

කාමරයෙහි සිරගතව සිටි මහු එයින් පිටවූ හෙයින්, මහුගේ මව මහුව ආහාරපාන, අඤුම් පැළඳුම් හා මුදල් යනාදීන් ලබා දීම අත්හිටුවාය. මෙනිසා ධනවත් තරුණයෙක්වූ මහු ඉරි අණ්ඩ දැමූ අඤුම් අඳින දිළික්ඳෙක් බවට පත්විය. මහු ඉස්ලාමය වෙළා ගත්තා මෙන් සිය මවට ආරාධනා කළේය. නමුදු, එය ප්‍රතික්ෂේප කළ මහුගේ මව තමා කිසි යම් දිනක හෝ ඉස්ලාමය වෙළා නොගත්තා බව දිවුරා ප්‍රකාශ කළාය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ හදවතෙහි මුස්අබ් (රලි) තුමා පිළිබඳව ඉමහත් ස්ථානයක් පැවැති බැවින්, මදිනා වැසියන් ඉස්ලාමය කරා කැඳවා මවුන්ට ඉස්ලාමය පිළිබඳව ඉගැන්වීම සඳහා මහුව මදිනාවට පිටත් කළේය. මහු මදිනාවට ගිය අවස්ථාවේ එහි මුස්ලිම්වරුන් දොලොස් (12) දෙනෙක් පමණක් සිටියහ. එනමුත්, මාස කීපයකින් පසු අල්ලාහ්ගේ අනුබලයෙන් මදිනා වැසියන් සෑම දෙනා මහුගේ කැඳවීමට සවන්දී ඉස්ලාමය වෙළා ගත්හ.

උහද් යුද්ධයට සහභාගිවූ මහු තමාගේ එක් අතකින් කොඩියද අනෙක් අතකින් කඩුවද මසවාගෙන විර ආවේශයෙන් සටන් කළේය. අධික වශයෙන් සහභාගිවූ සතුරන් මහුව පහර දෙන්නට පටන් ගත්හ. මවුනතර කෙනෙක් සිය කඩුවෙන් මහුගේ අතක් කපා දැමීමේය. වහාම මහු කොඩිය අනෙක් අතකින් මසවාගෙන සටන් කළේය. මහු

තමා රැකගැනීම සඳහා අවධානයෙන් සිටි කළු සතුරෙකු ගේ වෙතත් කඩු පහරකින් මහුට මහුගේ අතෙක් අතද අහිමිවිය. වහාම මහු තමාගේ උරහිස දෙකෙන් තදකොට කොඩිය මසවා ගත්තේය.

පසුව එම සතුරා එවූ රිතල පහරක් මුස්අබ්බි ඉබ්නු උලෙර්ගේ පපුවට වැදීමෙන් මහු පොළොවෙහි වැටීය. කොඩියද එසේම වැටීය. මෙය දුටු තබ්බායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පහත සඳහන් අල්කුර්ආන් වැකිය පාරායනා කළේය.

විශ්වාස වත්තයින් අතර සමහර පිරිමින් සිටින්නෝය. මවුහු කුමණ දෙය ගැන අල්ලාහ්ට පොරොත්දුටුයේද, එය මවුන් සත්‍ය කළෝය. (අල්කුර්ආන්-33:23)

4-උමුමු ෂරීක් (ගස්යා බිත්ත ජාබ්) (60) තුමිය

ගස්යා බිත්ත ජාබ් (රලි) තුමිය ඉස්ලාම් දහම වෙළා ගත් පුවත දැනගත් අයගේ ස්වාමි පුරුෂයාගේ පවුල් ඥාතීන් ‘මබව උග්‍ර වෙදනාවකට ලක් කරන්නෙමු’ යනුවෙන් කීහ. පසුව සිදුවූ දේ ගැන අය මෙසේ පවසන්නීය.

අප තිවසින් මාව එළියට රැගෙන මවුන් වෙත තිබී තපුරු මටුවෙක් මත මාව තංවාගත් මවුහු මාහට රොට් හා මීපැණි ස්වල්පයක් පමණක් ලබා දුන් අතර, බීමට ජල බිංදුවක් හෝ තොදුන්නේය. මෙසේ දහවල් ඉර මුදුන් වෙලාව පැමිණ ඉර අව්වට දැවෙන තෙක් ගමන් කළේමු. පසුව මවුන් බැස කුඩාරමක් ගසා එහි හිඳ ගත්තෝය. මාව පමණක් උෂ්ණමත් ඉර අව්වෙහි තැබූහ. මෙයින් මාගේ කල්පනා කිරීමේ, බැලීමේ හා ශ්‍රවණය කිරීමේ

හැකියා ඉවත්වන තත්ත්වයට පත්වීම. මෙසේ දින තුනක් ගතවිය. තෙවැනි දින ඔවුහු ‘ඔබ පිළිගෙන සිටින ආගම අනභරිතත්’ යැයි මාහට කීහ. (ඔවුහු යමක් කියන බව ආය දැන සිටි නමුත්, ඔවුන් කියන දෙය පැහැදිලිව දැන නොසිටියාය.) එවිට මා ඒක දේවත්වය තහවුරු කරමින් මාගේ ආගිල්ලක් අහස කරා සංඥා කළෙමි. මා අල්ලාහ් කෙරෙහි දිවුරා කියමි. මා අසීමිත වෙදනාවට පත්ව සිටියත් මා පිළිගත් ආගම කෙරෙහි ස්ථිරභාවයෙන් සිටියෙමි. එකළ ශීතල ජලයෙන් යුත් බාල්දියක් මාගේ පසුව මත තිබීම දුටු මා වහාම එයින් හුස්මක් පානය කළෙමි. පසුව මාගෙන් ඉවත්වූ එය අහස් හා පොලොව අතර එල්ලමින් පවතීම දිටිමි. එනිසා එයින් තැවන පානය කිරීමට නොහැකි විය. පසුව දෙවැනි වතාවටත් එය මා වෙත පැමිණිය. එයින් මා හුස්මක් පානය කළ පසු එය මගෙන් ඉවත් විය.

පසුව එය අහස් හා පොලොව අතර එල්ලමින් පවතීම දුටුවෙමි. එනිසා එයින් තැවන පානය කිරීමට නොහැකිවිය. පසුව තෙවැනි වතාවටත් එය මා වෙත පැමිණිය. එයින් මා කුස පිරෙන තෙක් පානය කළ පසු මාගේ හිසේ, මුහුණේ හා අඳුමෙහි ජලය වැක්කළෙමි. මේවා සියල්ල දුටු ඔවුන් එතැනින් පිටත්වූහ. පසුව ඔවුන් මාව අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ සතුරනි, මෙය ඔබට ලබා දුන්නේ කවරෙක්ද ?’ යනුවෙන් විමසූහ. එයට ආය ‘අල්ලාහ්ගේ සැබෑ දහමට වෙනස්කම් කරන්නා මාහට වඩා ඔහුගේ සතුරාය. මෙම ජලය ලබා දුන්නේ කවරෙක් බව ඔබලා විමසුවෝය. එය අල්ලාහ්ගෙන් මට ලැබූ දායාදයෙකි’ යනුවෙන් පැවැසුවාය. වහාම ඔවුහු තමන් රැස්කර තැබූ හම් භාජනය පරීක්ෂා කර බැලූහ. එය එලෙසම නොවිචානව බඳු වසා තිබීම දුටු ඔවුන් ආය අමතා ‘ඔබ විශ්වාස කළ ස්වාමියා අපගේද ස්වාමියා බව

සාකෂි දරන්නෙමු. අපි මනට වෛත් වධ හිංසා කළ පසුද මනට ජලය ලබා දුන්නේ සැබැවින්ම මහුමය. ඉස්ලාමය ආගමක් වශයෙන් පිරිනැමුවේද මහුමය' යැයි පැවැසූහ. පසුව ඉස්ලාමය වෙළාගත් මවුත් සැම දෙනා නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ හමුවට ගියෝය. මවුත්ට වඩා මාහට පවතින ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හා අල්ලාහ් මාහට කළ උප කාරය ගැන මවුහු දැන ගත්තෝය.